

[Hagen Hagensen]

skuelige, der er kommet ind i lovgivningen her ved anden behandling, i forhold til det, der var forud, men det er erkendt af den nuværende skatte- og afgiftsminister – hvis tanker jo går i en lidt anden retning end hans forgængers – at det ikke duer, at det må laves om, og at det skal gøres straks. Og vore stemmer til lovforslagets endelige vedtagelse afgives klart under den forudsætning, at ministeren indfrier sit løfte og sømmeligt kommer tilbage her til tinget, straks når vi mødes igen til oktober, med et regelsæt, der er gennemarbejdet på en sådan måde, at vi kan være bekendt at lade det være lovstof fremover. Det kan vi ikke med det, der er tale om her. Det er et løfte, som ministeren må opfylde; det er simpelt hen nødvendigt for, at det kan komme til at funktionere. Der er få, der kan forstå loven, som den nu bliver, og man må dog prøve på at lovgive på en sådan måde, at en lidt videre kreds kan fatte, hvad det er, de har med at gøre.

Glistrup (FP):

De tre foregående talere har jo med hensyn til både deres beslutning om at ville stemme for loven og deres begrundelse, hvori det angives, at det både reelt og formelt er noget makværk, ligget fuldstændig på linje med hinanden, og jeg kan hermed på fremskridtspartiets vegne gøre det hele til et firkløver. Vi ligger fuldstændig i samme blok som den, retsforbundet nu er begyndt at bygge op. Men jeg vil nok tilføje, at når fremskridtspartiet, til trods for at vi har præcis de samme betæneligheder som de tre foregående talere, alligevel vil stemme for, er det først og fremmest ud fra, hvordan dette virker på arbejdsløsheden og beskæftigelsessituationen.

For vi må gøre os aldeles klart, at når vi taler om at skabe holdbar beskæftigelse her i landet, så er forslag om at ændre på aktionæravancebeskatningen væsentlig mere vigtige end det, som undervisningsministeren og arbejdsministeren beskæftiger sig med vedrørende arbejdsløshedens bekæmpelse. Det er så uhyre vigtigt, at de virksomheder, som aktieselskaberne udgør, og som jo står bag ved langt de fleste produktive arbejdspladser her i dette land, kan få sikkerhed for, at aktierne uhæmmede af skattefriktion kan glide over til dem, der til enhver tid både aldersmæssigt, branchemæssigt og professionelt er

de mest effektive til at drive de pågældende arbejdspladser. Derfor er enhver lempelse af aktiebeskatningen, i hvert tilfælde for så vidt angår det område, som man altså kalder værnreglens område, noget, som bevirker, at vi får holdbar beskæftigelse, dvs. beskæftigelse, der gavner vor valutabalance væsentlig mere end alle de forskellige jobskabelser og beskæftigelsesarbejder og EFG-uddannelser, og hvad man nu ellers sysler med i arbejdsministeriet og undervisningsministeriet. Trods alle de dårligdomme, der er knyttet til værnreglen, både af teknisk, af retfærdsmæssig og af skattemateriel natur, er det, som vi har stående i lovforslagets § 6, nemlig at man i masser af tilfælde vil kunne overdrage disse hovedaktionæraktier uden skattemæssige konsekvenser, det, som er det helt udslagsgivende for, at fremskridtspartiet stemmer ja til forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Undtagelsesvis er jeg enig med de tre foregående talere. Der er her tale om en ganske usædvanligt kompliceret lovgivning og en ganske usædvanligt uadministrerbar lovgivning. Der er endvidere tale om en lovgivning, der har fået en helt uforvarlig behandling i udvalget, fordi den blev ændret radikalt, så kort tid før der skulle afgives betænkning, at vi ikke nåede en forsvarlig udvalgsbehandling af lovforslaget i dets endelige form.

Det logiske for regeringen havde selvfølgelig været at lade være med at give aktionærerne denne skattelettelse, når den ikke kunne finde ud af at gøre det på en forsvarlig måde.

Vi vil naturligvis stemme imod loven.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Folk, der hører eller læser denne debat uden at have sat sig ind i, hvad det egentlig er, vi diskuterer i dag, må få en højst mærkværdig opfattelse af, hvad der diskuteres her. Især synes jeg, det er besynderligt, at venstres ordfører i den grad har mistet overblikket og besindelsen, at han kan karakterisere hele lovforslaget som ét rod med et indhold, der er af en sådan karakter, at det vil gå over i historien som årsag til skabelse af en helt ny lærestol ved Københavns universitet, fordi det er så uoverskueligt.